

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **L. I.**
bytem X
zastoupená JUDr. Karlem Čermákem, Ph.D., LL.M., advokátem
se sídlem Elišky Peškové 15/735, Praha 5

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

za účasti této osoby zúčastněné na řízení:

FLEDA Company, s.r.o.
se sídlem Štefánikova 95/24, Brno – Ponava
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Rašovským
Skřivanova 337/7, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 2. 2022, zn. sp. O-343939, č.j. O-343939/D21093713/2021/ÚPV; O-343939/D21094447/2021/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví o rozkladu podaném žalobcem a dále o rozkladu podaném společností FLEDA Company s.r.o., proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „Úřad“) ze dne 1. 9. 2021 o zrušení slovní ochranné známky č. 276538 ve znění „fléda“ pro část výrobků a služeb. Výrokem I. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda Úřadu“) vyhověl rozkladu podanému společností FLEDA Company s.r.o., a změnil prvostupňové rozhodnutí Úřadu tak, že ochranná známka č. 276538 ve znění „fléda“ se podle § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“) zrušuje s účinky ode dne 13. 7. 2020, a to v celém rozsahu zapsaných výrobků a služeb. Rozklad podaný žalobcem pak předseda Úřadu výrokem II. napadeného rozhodnutí zamítl.
2. Z obsahu správního spisu vyplývají tyto skutečnosti:
3. Ochranná známka č. 276538 ve znění „fléda“ (dále jen „napadená ochranná známka“) byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 28. 11. 2005 pro výrobky a služby zařazené ve třídách 16, 35, 41 a 43 mezinárodního třídění výrobků a služeb pro spolek Filmový klub Fléda, Brno. S účinností ode dne 29. 5. 2006 byla napadená ochranná známka převedena na žalobce (označovaného dále též jako „vlastník“).
4. Návrhem doručeným Úřadu dne 13. 7. 2020 se osoba zúčastněná na řízení, společnost FLEDA Company s.r.o. (označovaná dále též jako „navrhovatel“) domáhala podle § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ zrušení napadené ochranné známky pro všechny výrobky a služby, pro které je v rejstříku zapsána, a to z důvodu jejího neužívání.
5. Úřad prvostupňovým rozhodnutím ze dne 1. 9. 2021 návrhu zčásti vyhověl a napadenou ochrannou známku zrušil s účinky ode dne 13. 7. 2020 pro část výrobků a služeb zapsaných ve třídách 16, 41 a 43 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Po posouzení dokladů předložených žalobcem jakožto vlastníkem napadené ochranné známky a navrhovatelem Úřad dospěl k závěru, že jimi bylo prokázáno řádné užívání napadené ochranné známky pro část výrobků zapsaných ve třídě 16 (*tiskoviny, plakáty, reklamní tiskoviny, tištěné programy, přehledy kulturních pořadů, fotografie a další polygrafické výrobky*), všechny služby zapsané ve třídě 35 (*umělecká agentura, reklamní, inzertní a propagační služby, vydávání, zveřejňování, oznámení, vyhlášení, publikování reklamních textů, rozšiřování prospektů, letáků a plakátů, rozhlasová reklama, rozmnožování dokumentů*) a část služeb zapsaných ve třídě 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb (*hudební a taneční klub, služby umělecké agentury, zprostředkování a organizování vystoupení umělců, zvláště koncertů a parties, hudebních přehlídek a festivalů, vystoupení tanečníků a tanečních skupin, světelných show a ohňostrojů, komponování kulturních programů a pořadů, i pro jejich šíření v masmédiích, včetně sítě Internet, pronajímání sálu pro kulturní akce, jiné kulturní a zábavní aktivity*). Úřad nicméně shledal, že užívání napadené ochranné známky nebylo prokázáno pro část výrobků a služeb zapsaných ve třídách 16 a 41 a všechny služby zapsané ve třídě 43 mezinárodního třídění, a že vlastník přitom neuvedl ani nedoložil existenci řádných důvodů pro neužívání napadené ochranné známky pro tyto výrobky a služby.)
6. Dle závěrů Úřadu z dokladů předložených vlastníkem vyplývá, že napadená ochranná známka byla v rozhodném období užívána pro označení hudebního klubu v Brně, ve kterém se dlouhodobě odehrávaly nejrůznější akce především hudebního rázu. Z celkového kontextu

předložených dokladů lze seznat, že napadená ochranná známka byla v rozhodném období kontinuálně užívána, a to na základě licenční smlouvy uzavřené dne 1. 2. 2011 vlastníkem se společností Level B production, s.r.o., tedy se souhlasem vlastníka. Klub Fléda byl ve svém oboru velmi známým a oblíbeným místem; úsilí o vylepšování a různé změny v tomto hudebním klubu svědčí o tom, že jeho provozovatel konal svoji činnost kontinuálně a hodlal v ní pokračovat i v budoucnu, a to pod označením „Fléda“, které po celé rozhodné období zůstalo nezměněno, i když název provozovatele klubu se změnil z původního Level B production, s.r.o., na FLEDA Company s.r.o. Jednatelem přitom zůstala tatáž osoba (L. S.), a užívání napadené ochranné známky „fléda“ ze strany společnosti FLEDA Company s.r.o., tak lze považovat za pokračování v užívání na základě uzavřené licence, která byla uzavřena s platností na deset let. Přestože původním nabyvatelem licence byla společnost Level B production, s.r.o., užívání napadené ochranné známky společností FLEDA Company s.r.o., lze považovat za odvozené od původní licence či za „jiné užívání se souhlasem vlastníka ochranné známky.“

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu podal rozklad jak žalobce, tak i osoba zúčastněná na řízení. O těchto rozkladech předseda Úřadu rozhodl napadeným rozhodnutím, a to způsobem popsaným shora. V odůvodnění napadeného rozhodnutí čítajícím 41 stran předseda Úřadu shrnul dosavadní průběh řízení, obsah rozkladů a vyjádření vlastníka k rozkladu navrhovatele a poté citoval relevantní právní úpravu a konstatoval, jaké doklady v řízení předložili vlastník a navrhovatel. K rozkladu podanému vlastníkem (tj. žalobcem) předseda Úřadu uvedl, že postrádal věcné odůvodnění, protože se jednalo o tzv. formální (blanketní) rozklad, který nebyl v zákonem stanovené lhůtě doplněn. S ohledem na absenci odůvodnění z něj nelze vyvodit žádné konkrétní argumenty proti závěrům Úřadu, jež se týkají neprokázání užívání napadené ochranné známky pro část výrobků a služeb. Předseda úřadu shledal uvedené závěry logickými a správnými a konstatoval, že rozklad vlastníka nebyl důvodný.
8. V rámci vypořádání rozkladových námitek navrhovatele předseda Úřadu uvedl, že v rozhodném období (od 12. 7. 2015 do 12. 7. 2020) vlastník napadenou ochrannou známku sám neužíval. Tuto známku užíval buď subjekt, kterému vlastník udělil výslovný souhlas (na základě licenční smlouvy), nebo se jednalo o užívání navrhovatelem. Užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., na základě licenční smlouvy uzavřené dne 1. 2. 2011 vyhodnotil předseda Úřadu jako řádné užívání se souhlasem vlastníka. Skutečnost, že licenční smlouva nebyla zapsána do rejstříku ochranných známek, označil v tomto směru za nepodstatnou, a to s ohledem na závazek vyplývající z čl. 19 odst. 2 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS), kterou je Česká republika vázána, podle něhož se pro účely udržení zápisu uznává za užívání ochranné známky i užívání jinou osobou, pokud se tak děje se souhlasem jejího majitele. Požadavek užívání ochranné známky pouze na základě písemné (a registrované) licenční smlouvy v pravidlech této mezinárodní úmluvy není obsažen, a nelze tudíž připustit přísnější výklad ustanovení národního předpisu v tomto smyslu. Předloženou kopii licenční smlouvy ze dne 1. 2. 2011 uzavřenou vlastníkem se společností Level B production, s.r.o., lze proto považovat za souhlas vlastníka s užíváním napadené ochranné známky.
9. Pokud jde o faktické užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., v rozhodném pětiletém období (od 12. 7. 2015 do 12. 7. 2020), předseda Úřadu shledal, že z dokladů předložených vlastníkem do tohoto období spadají nebo se jej týkají pouze doklady č. 10, 11, 16, 17 a č. 19. Doklad č. 11 (propagační materiál k akci konané dne 6. 4.

2017) spadá do rozhodného období, avšak je na něm výslovně uvedeno, že „Tato akce je pronájem a nepořádá ji Level B production, s.r.o.“, a tudíž tento doklad nemůže svědčit o užívání napadené ochranné společnosti Level B production, s.r.o. Doklady č. 10, 11, 16 a 19 se týkají akcí pořádaných v klubu Fléda až po dni 1. 9. 2015, kdy provozovatelem klubu již nebyla společnost Level B production, s.r.o., a proto rovněž nemohou svědčit o užívání napadené ochranné známky jmenovanou společností. O užití napadené ochranné známky v rozhodné době společnosti Level B production, s.r.o., tedy může svědčit pouze jediný doklad č. 17 (facebooková propagace akce pořádané klubem Fléda dne 27. 8. 2015). Z toho lze vyvodit závěr, že společnost Level B production jakožto nabyvatel licence podle předložených dokladů užila napadenou ochrannou známku v rozhodném období v rámci zapsaných výrobků a služeb pouze v období od 12. 7. 2015 do 31. 8. 2015. Takové užívání není podle předsedy Úřadu kvantitativně významné z hlediska řádného užívání, neboť představuje pouze krátké období na počátku rozhodné doby pro posouzení řádného užívání.

10. Předseda Úřadu dále konstatoval, že všechny ostatní doklady předložené vlastníkem i navrhovatelem, které se týkají rozhodného období, svědčí o užívání napadené ochranné známky společností FLEDA Company s.r.o. (dříve Beránkovo, s.r.o.), tj. navrhovatelem. Za řádné užívání ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ resp. § 13 odst. 3 téhož zákona se považuje užívání ochranné známky jejím vlastníkem, ale i třetí osobou za předpokladu, že tato třetí osoba jedná se souhlasem vlastníka. Ačkoli forma souhlasu není rozhodná (a nemusí mít podobu písemné licenční smlouvy), k tomu, aby takové užívání bylo možné přičítat vlastníkovu ochranné známky, je nutné, aby o takovém užívání věděl a byl srozuměn s tím, že se jedná o užívání jeho ochranné známky, konkrétní osobou, ke konkrétnímu účelu atp. Nelze-li předložit konkrétní písemné licenční ujednání, je nutné na souhlas vlastníka s užíváním ochranné známky třetí osobu usuzovat z okolností, které však musí být doloženy. Z důkazů předložených Úřadu v řízení v prvním stupni vyplývá, že vlastník nepředložil žádný písemný souhlas s užíváním napadené ochranné známky, který by udělil navrhovateli ode dne 1. 9. 2015, kdy navrhovatel začal provozovat klub Fléda. Teprve na základě dokladů předložených v řízení navrhovatelem, jež svědčí o užívání označení „Fléda“ v relevantním období (resp. od 1. 9. 2015), začal vlastník (ve vyjádření doručeném Úřadu dne 20. 5. 2021) argumentovat tím, že užívání napadené ochranné známky navrhovatelem lze považovat za užívání na základě licence udělené společnosti Level B production, s.r.o. Předseda Úřadu je však na rozdíl od orgánu prvního stupně řízení, potažmo vlastníka, toho názoru, že souhlas s užíváním napadené ochranné známky udělený vlastníkem (formou licenční smlouvy) konkrétní právnické osobě (společnosti Level B production, s.r.o.) nelze považovat za souhlas s užíváním napadené ochranné známky jinou právnickou osobou (společností FLEDA Company s.r.o.), resp. že užívání označení „fléda“ společností FLEDA Company s.r.o. není odvozeno od (původní) licenční smlouvy uzavřené mezi vlastníkem a společností Level B production, s.r.o., přestože obě tyto společnosti pojí shodná osoba jednatele (L. S.). Jedná se totiž o dvě nezávislé obchodní korporace, které mají zcela samostatnou právní osobnost, přičemž v řízení nebylo prokázáno ani žádné právní nástupnictví mezi společností Level B production, s.r.o., a FLEDA Company s.r.o. Nebyl prokázán ani žádný právní (obchodní) vztah mezi společnostmi Level B production, s.r.o., a FLEDA Company s.r.o. v tom smyslu, jak tvrdil vlastník, totiž že společnost Level B production, s.r.o., (jako nabyvatel licence) přenechala provozování klubu Fléda v Brně v průběhu roku 2015 navrhovateli, včetně užívání napadené ochranné známky „fléda“. Pokud tedy vlastník neuzavřel s navrhovatelem licenční smlouvu, a ani jiným způsobem neudělil navrhovateli souhlas s užíváním napadené ochranné známky, není užívání označení „fléda“ navrhovatelem v rozhodném období (po 1.

9. 2015 až do 12. 7. 2020) nijak odvozené od vlastníka či nabyvatele licence (společnosti Level B production, s.r.o.), a nemůže tak být považováno za řádné užívání napadené ochranné známky ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ.

11. Předseda Úřadu poznamenal, že z vyjádření vlastníka v průběhu řízení o zrušení napadené ochranné známky je patrná snaha zabránit zrušení ochranné známky tím, že v podstatě *ex post* schvaluje užívání označení „fléda“ navrhovatelem s tím, že jej považuje za řádné užívání odvozené od nabyvatele licence, s nímž v roce 2011 uzavřel licenční smlouvu. Užívání na základě takto *de facto* zpětně uděleného souhlasu nicméně nelze považovat za řádné užívání se souhlasem vlastníka ochranné známky ve smyslu § 13 odst. 1 a 3 ZOZ. Na tomto místě předseda Úřadu odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2021, č. j. 18 A 48/2020 – 67 (který byl následně potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2021, č. j. 10 As 98/2021 - 61), ve kterém soud vyslovil pochybnost o tom, *zda by v obecné rovině udělení souhlasu s užitím ochranné známky jinou osobou ex post poté, co již k užití ochranné známky nevlastníkem došlo, mohlo účinně založit řádné užívání ve smyslu § 13 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb. Dle přesvědčení soudu by bylo proti smyslu a účelu uvedených ustanovení, pokud by vlastník ochranné známky mohl v případě, kdy čelí návrhu na její zrušení pro neužívání podanému osobou, která známku bez předchozího souhlasu vlastníka užila nebo která má v úmyslu získat takovou či podobnou ochrannou známku pro sebe, odvrátit důsledky plynoucí z neprokázání řádného užívání v rozhodném období tím, že takové třetí osobě poskytne dodatečně souhlas s jejím užitím. Opačný závěr by zjevně odporoval principům, na nichž je známkové právo obecně, resp. úprava zrušení ochranné známky pro její neužívání, postaveno.*
12. Předseda Úřadu dále podotkl, že v řízení o zrušení napadené ochranné známky pro její neužívání není kompetentní k posouzení skutečnosti, zda užívání označení jinou osobou, konkrétně navrhovatelem, jemuž nebyl udělen souhlas vlastníka s užitím zapsané ochranné známky, je či není v souladu s právními předpisy.
13. Na základě shora uvedeného předseda Úřadu dospěl k závěru, že vlastník prokázal užívání napadené slovní ochranné známky ve znění „fléda“ společností Level B production, s.r.o., na základě licenční smlouvy, tedy se souhlasem vlastníka, v souvislosti s provozováním hudebního klubu Fléda, avšak toto užívání bylo v rámci relevantního období nedostatečné a není způsobilé udržet zápis napadené ochranné známky v rejstříku. Do rozhodného období (12. 7. 2015 - 12. 7. 2020) spadá jen velmi krátký časový úsek (od 12. 7. 2015 do 31. 8. 2015), což představuje užívání kvantitativně nedostatečné. Předseda Úřadu proto podrobněji nezkoumal, na jaké konkrétní výrobky a služby chráněné napadenou ochrannou známkou by se doložené, z hlediska § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ nevýznamné užívání napadené ochranné známky vztahovalo, neboť by to nijak neovlivnilo výsledek řízení o návrhu na její zrušení. Pokud jde o užívání napadené ochranné známky navrhovatelem, nebylo prokázáno, že by vlastník k tomuto užívání udělil souhlas ve smyslu § 13 odst. 3 ZOZ. Napadená ochranná známka tedy v rozhodném pětiletém období nebyla řádně užívána, a tudíž neplnila na daném segmentu trhu svou základní funkci, jíž je označení obchodního původu výše specifikovaných výrobků a služeb ve třídách 16, 35, 41 a 43 mezinárodního třídění. Na rozdíl od orgánu prvního stupně tak předseda Úřadu dospěl k závěru, že vlastníkově se nepodařilo unést důkazní břemeno a řádné užívání napadené ochranné známky neprokázal.
14. V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se předseda Úřadu zabýval otázkou existence případných ospravedlňujících důvodů pro neužívání napadené ochranné známky. V této souvislosti zmínil rozhodnutí SDEU ve věci C-246/05 „Armin Häupl“, podle něhož „*řádnými důvody pro neužívání*“ ochranné známky jsou *překážky s přímým vztahem k této*

ochranné známce, které znemožňují její užívání nebo kvůli nimž užívání této ochranné známky ztrácí smysl a které jsou nezávislé na vůli majitele uvedené ochranné známky.“ Zároveň konstatoval, že je třeba mít na zřeteli smysl § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ, jímž je zamezit hromadění takových ochranných známek v rejstříku, které nejsou svými vlastníky řádně (skutečně) užívány, a tudíž neplní základní funkci ochranné známky, tj. rozlišit na trhu výrobky nebo služby pocházející od různých subjektů, čímž je ostatním subjektům bráněno, aby si dané označení přihlásily k ochraně a ve smyslu ochranné známky je poté užívaly na svých výrobcích nebo při poskytování služeb.

15. Předseda Úřadu uvedl, že nerozporuje argumentaci vlastníka, že licenční smlouva uzavřená se společností Level B production, s.r.o., byla bezúplatná, a že změna v osobě provozovatele klubu (společnost FLEDA Company s.r.o., namísto společnosti Level B production, s.r.o.) nemusela být navenek z běžné činnosti klubu patrná. Vlastník měl být nicméně dbalý své povinnosti napadenou ochrannou známkou řádně užívat, a tedy v případě, kdy udělil licenci k jejímu užívání jinému subjektu, měl pravidelně dohlížet na to, zda držitel licence napadenou ochrannou známkou užívá v souladu s obsahem licenční smlouvy. Pasivitě vlastníka nemůže omluvit ani jeho tvrzení, že předpokládal, že držitel licence by ho v souladu s dobrými mravy a pravidly poctivého obchodního styku informoval o tom, že v plnění z licenční smlouvy nadále nechce, resp. z finančních důvodů nemůže pokračovat. Bylo pouze na vlastníkově, aby řádné užívání napadené ochranné známky zabezpečil na dobu deseti let nejen udělením licence, ale aby se také v průběhu této doby o užívání napadené ochranné známky držitelem licence zajímal. Vlastník, který evidentně byl aktivní v obchodním styku, si tudíž svá práva a povinnosti měl hlídat a věnovat jim náležitou péči. Ve vztahu k napadené ochranné známce však nejednal s péčí řádného hospodáře, a tudíž musí nést důsledky toho, že o svůj majetek řádně nepečoval, a nemůže se odvolávat na to, že nabyvatel licence přestal napadenou ochrannou známkou užívat a vlastníka o tom neinformoval. S ohledem na uvedené předseda Úřadu nepovažuje vlastníkem uváděné skutečnosti za řádné důvody pro neužívání napadené ochranné známky.
16. Protože vlastník neprokázal, že napadená ochranná známka byla v rozhodné době řádně užívána pro výrobky a služby, pro které je zapsána v rejstříku, a zároveň neprokázal řádné důvody pro její neužívání, bylo dle předsedy Úřadu nutno změnit prvostupňové rozhodnutí Úřadu a napadenou ochrannou známkou s odvoláním na § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ zrušit v celém rozsahu s tím, že účinky jejího zrušení nastávají ode dne podání návrhu na její zrušení, tj. ode dne 13. 7. 2020.
17. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce v rámci shrnutí skutkového stavu uvedl, že hudební klub Fléda byl provozován společností Level B production s.r.o., která měla uzavřenu licenční smlouvu na užívání ochranné známky „Fléda“ na deset let, tj. do 1. 2. 2021. Nový jednatel společnosti Level B production s.r.o., pan Lukáš Stara nicméně bez vyrozumění vlastníka ochranné známky začal od 1. 9. 2015 provozovat klub Fléda prostřednictvím své další společnosti FLEDA Company s.r.o., jejímž je jediným jednatelem a společníkem. Společnost FLEDA Company s.r.o., pokračovala v provozování klubu pod názvem „Fléda“ bez jakýchkoli změn. Žalobce tak byl v dobré víře, že označení klubu „Fléda“ je užíváno společností Level B production s.r.o. při provozování klubu. Byl mj. prostřednictvím médií informován o konání produkcí v klubu „Fléda“ a vedle toho byla a stále je nápisem „FLÉDA“ označena i samotná budova klubu, čehož si byl žalobce vědom, neboť klub příležitostně navštěvoval, případně jezdil do Brna za otcem. Neměl tak žádný důvod jakkoli pochybovat o užívání své ochranné známky v souvislosti s tímto klubem,

neboť při každé návštěvě Brna či při každé zprávě z médií o hudební produkci v klubu „Fléda“ měl informace o tom, že jeho ochranná známka je užívána. O tom, že FLEDA Company s.r.o., fakticky při provozování klubu nahradila společnost Level B production s.r.o., se žalobce dozvěděl až z návrhu společnosti FLEDA Company s.r.o., na zrušení předmětné ochranné známky podaného dne 13. 7. 2020.

18. Dle názoru žalobce je nutno považovat užívání označení „Fléda“ při provozování klubu „Fléda“ společností FLEDA Company s.r.o., za užívání známky se souhlasem jejího vlastníka. V situaci, kdy pan L. S., jednatel společnosti Level B production s.r.o., provozující klub „Fléda“, začal tento klub provozovat prostřednictvím jiné své společnosti, konkrétně společnosti FLEDA Company s.r.o., bez toho, aby o tom vlastníka známky informoval, je nutno považovat jednání pana L. S. i jednání společnosti FLEDA Company s.r.o., za protiprávní jednání, které je v rozporu s dobrými mravy, neboť pan L. S., respektive společnost FLEDA Company s.r.o., popsáním jednáním vyvolávali navenek dojem, že známka je užívána společností Level B production s.r.o., ačkoli tomu tak nebylo. Ze strany společnosti FLEDA Company s.r.o., se jednalo o protiprávní jednání i proto, že si neobstarala licenční smlouvu od vlastníka napadené ochranné známky, a její jednání tak bylo i porušováním ochranné známky. Poté co tato situace trvala pět let, podal pan S. jménem společnosti FLEDA Company s.r.o., návrh na zrušení napadené ochranné známky a ihned po vydání rozhodnutí o zrušení této známky žalovaným podal dne 15. 2. 2022 svým jménem přihlášku své ochranné známky „Fléda“ sp. zn. 0-577593. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že pan L. S., jakož i jeho společnost FLEDA Company s.r.o., jednali výše popsáním protiprávním způsobem záměrně, aby přivodili zánik předmětné ochranné známky a aby pan S. získal známku „Fléda“ bez vynaložení jakýchkoli nákladů pro svoji osobu. Na jednání společnosti FLEDA Company s.r.o., jakož i na jednání pana S. je tak aplikovatelná právní zásada „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“, tj. zásada, podle níž nemůže nikdo mít prospěch ze své vlastní nepoctivosti, která platí jako jedna ze základních právních zásad již od dob římského práva. Skutečnost, že tato právní zásada je aplikovatelná i ve správním řízení, vyplývá mj. i z judikatury Nejvyššího správního soudu, který tuto zásadu aplikuje (viz např. jeho rozsudky č.j. 8 Azs 118/2006 - 81 a č.j. 4 As 70/2017-44). K aplikaci výše uvedené právní zásady žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 29 Cdo 4476/2016, z něhož vyplývá, že při porušení tohoto právního principu se musí tato skutečnost projevit při hodnocení důkazů v neprospěch osoby, která tuto zásadu porušila. Aplikace zásady „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ na daný případ tak znamená, že společnost FLEDA Company s.r.o., se nemůže domáhat zrušení předmětné ochranné známky z důvodu jejího neužívání, které sama způsobila svým protiprávním jednáním. Zároveň předložené důkazy o užívání ochranné známky musí být vykládány v neprospěch společnosti FLEDA Company s.r.o., tj. tak, že důkazy prokazující užívání označení „Fléda“ při provozování klubu „Fléda“ touto společností je nutno vykládat jako důkazy svědčící o užívání napadené ochranné známky se souhlasem jejího vlastníka.
19. Žalobce dále namítl, že neužívání známky způsobené nezákonným jednáním navrhovatele je nutno považovat za řádný důvod pro neužívání ochranné známky ve smyslu § 31 odst. 1 ZOZ. Okolnosti daného případu podle něj naplňují definiční znaky „řádného důvodu“ uvedené v rozhodnutí SDEU ve věci sp. zn. C-246/05, neboť pan L. S., který byl v roce 2015 jediným jednatelem společnosti Level B production, s.r.o., která měla uzavřenu licenční smlouvu na užívání napadené ochranné známky, přestal k provozování klubu Fléda používat tuto společnost a bez informování vlastníka začal provozovat tento klub prostřednictvím své společnosti FLEDA Company s.r.o. Jednání pana L. S. a společností Level B production,

s.r.o., a FLEDA Company s.r.o., jejichž byl jednatelem, bylo nezávislé na vůli žalobce, jenž nebyl vlastníkem nemovitosti, v níž se klub Fléda nachází. O změně provozovatele klubu se žalobce nemohl z veřejně dostupných zdrojů dozvědět. Uzavřením nové nájemní smlouvy se společností FLEDA Company s.r.o., se na provozu klubu z pohledu veřejnosti ani z pohledu žalobce nic nezměnilo, klub byl stále označen názvem „Fléda“ a byl pod tímto názvem propagován. Provozovatel klubu byl uváděn pouze ve smlouvách uzavíraných s třetími subjekty, což jsou ovšem dokumenty, které nejsou veřejně přístupné. Za této situace nelze akceptovat argumentaci žalovaného, podle níž žalobce ve vztahu k napadené ochranné známce nejednal s péčí řádného hospodáře, a tudíž musí nést důsledky toho, že o svůj majetek řádně nepečoval, a nemůže se odvolávat se na to, že nabyvatel licence přestal napadenou ochrannou známku užívat a vlastníka o tom neinformoval. K uvedenému závěru žalovaného žalobce poznamenal, že by se mohl o změně provozovatele klubu dozvědět pouze z nové nájemní smlouvy uzavřené mezi společností FLEDA Company s.r.o., a vlastníkem nemovitosti, v níž se klub nachází. Vlastník ochranné známky však nemá právo požadovat po vlastníkově nemovitosti předložení nájemní smlouvy a vlastník nemovitosti by ani neměl žádný důvod mu nájemní smlouvu s provozovatelem poskytnout nebo ho o změně provozovatele informovat.

20. Jednání pana L. S., respektive jednání společností Level B production, s.r.o., a FLEDA Company s.r.o., mělo zároveň přímý vliv na užívání ochranné známky, neboť změnou provozovatele klubu Fléda došlo k tomu, že na základě okolností nezávislých na vůli vlastníka přestala být ochranná známka užívána, ačkoli se o tom vlastník známky fakticky nemohl dozvědět a v dobré víře se domníval, že známka užívána je. Z rozhodnutí SDEU ve věci sp. zn. C-246/05 navíc vyplývá, že překážka, která je důvodem pro neužívání, nemusí nutně znemožnit užití ochranné známky. Tak tomu bylo i v daném případě, neboť výše popsané jednání společností Level B production, s.r.o., a FLEDA Company s.r.o., sice neznemožňovalo vlastníkově známky užívat ochrannou známku, nicméně způsobilo, že se vlastník známky domníval, že známka je řádně užívána, a z tohoto důvodu nepodnikal kroky k jejímu užívání ať už sám, nebo prostřednictvím nového držitele licence, neboť z jeho pohledu nemělo jiné užívání ochranné známky smysl. Dle mínění žalobce by navíc mělo být i při výkladu obsahu termínu „řádný důvod pro neužívání známky“ přihlédnuto k výše uvedené právní zásadě, že nikdo nemůže mít prospěch ze své vlastní nepoctivosti a liberační důvody pro neužívání známky dle § 31 odst. 1 ZOZ by měly být vykládány v neprospěch navrhovatele, který neužívání napadené ochranné známky způsobil s cílem získat z tohoto jednání prospěch.
21. Žalobce dále namítl, že i v případě, že by žalovaný neaplikoval zásadu „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ na jednání navrhovatele a neshledal existenci liberačního důvodu pro neužívání známky, měl dojít k závěru, že užívání napadené ochranné známky společností FLEDA Company s.r.o., je možno považovat za užívání této známky se souhlasem vlastníka, a to z toho důvodu, že k tomu, aby bylo užívání ochranné známky považováno za užívání se souhlasem vlastníka známky ve smyslu ustanovení § 13 odst. 3 ZOZ, není vyžadováno uzavření licenční smlouvy. Tato skutečnost vyplývá mj. i z judikatury Nejvyššího soudu, který v rozhodnutí sp. zn. 32 Cdo 1817/2008 ze dne 7. 7. 2009 dovodil, že souhlas s užíváním ochranné známky ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, může její majitel poskytnout i jinak než licenční smlouvou. Žalobce licenční smlouvou uzavřenou se společností Level B production, s.r.o., vyslovil souhlas s užíváním napadené ochranné známky pro provozování klubu Fléda. O užívání označení „Fléda“ pro hudební klub Fléda tedy žalobce věděl a s tímto užíváním vyslovil souhlas minimálně do 1. 2. 2021,

kdy měla licenční smlouva vypršet. Žalobce si byl vědom užívání označení „Fléda“ pro hudební klub „Fléda“, přičemž neměl žádný důvod pochybovat o užívání své ochranné známky v souvislosti s tímto klubem, neboť při každé návštěvě Brna či při každé zprávě z médií o hudební produkci v klubu „Fléda“ měl informace o tom, že jeho ochranná známka užívána je. Jeho souhlas s užíváním napadené ochranné známky pro klub Fléda i v období, kdy se stala provozovatelem tohoto klubu společnost FLEDA Company s.r.o., pak vyplývá z faktického jednání žalobce, který si byl vědom užívání známky pro provozování klubu i v tomto období, žádným způsobem se tomuto užívání nebránil a s užíváním známky i v tomto období souhlasil. V této souvislosti není podstatné, že se domníval, že k užívání dochází na základě licenční smlouvy uzavřené s jiným subjektem, neboť obecně souhlasil s tím, aby ochranná známka byla užívána při provozování klubu Fléda. O tomto užívání věděl, dokonce ho kontroloval, tj. odpovídalo jeho vůli užívat prostřednictvím třetího subjektu napadenou ochrannou známku při provozování klubu. Z jednání žalobce je zřejmé, že si přál, aby jeho známka byla pro hudební klub „Fléda“ užívána minimálně do 1. 2. 2021, přičemž ze skutečností uvedených ve spise žalovaného vyplývá, že si přál, aby známka byla užívána pro klub Fléda i v budoucnu. Jelikož forma vyjádření souhlasu vlastníka známky s užíváním známky není podstatná, je zřejmé, že v situaci, kdy vlastník známky věděl o užívání známky i o účelu tohoto užívání a proti tomuto užívání se nebránil, lze takovéto jednání považovat za souhlas vlastníka známky s jejím užíváním ve smyslu § 13 odst. 3 ZOZ. Veškeré důkazy prokazující užívání označení „Fléda“ společností FLEDA Company s.r.o., by tak měly být považovány za důkazy o užívání známky se souhlasem jejího vlastníka.

22. S ohledem na výše uvedené je žalobce toho názoru, že důkazy předložené v řízení před žalovaným jednoznačně prokazují užívání napadené ochranné známky se souhlasem žalobce minimálně pro výrobky a služby ve třídách 16, 35 a 41 v rozsahu, v němž prvoinstanční orgán dospěl k závěru o užívání napadené známky.

23. V dalším žalobním bodu žalobce namítl rozpor napadeného rozhodnutí s některými obecnými zásadami zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a sice

- se zásadou zakotvenou v § 4 odst. 2 občanského zákoníku: „Činí-li právní řád určitý následek závislým na něčím vědomosti, má se na mysli vědomost, jakou si důvodně osvojí osoba případu znalá při zvážení okolností, které jí musely být v jejím postavení zřejmé. To platí obdobně, pokud právní řád spojuje určitý následek s existencí pochybnosti.“

- se zásadou zakotvenou v § 5 odst. 2 občanského zákoníku: „Proti vůli dotčené strany nelze zpochybnit povahu nebo platnost právního jednání jen proto, že jednal ten, kdo nemá ke své činnosti potřebné oprávnění, nebo komu je činnost zakázána.“

- se zásadami zakotvenými v § 6 odst. 1 a 2 občanského zákoníku: „Každý má povinnost jednat v právním styku poctivě“ a „Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.“

Žalobce má rovněž za to, že ze strany osoby zúčastněné na řízení se v posuzované věci jednalo o zjevné zneužití práva, které podle § 8 občanského zákoníku nepoživá právní ochrany. Žalovaný proto pochybil i tím, že na danou věc neaplikoval výše zmíněná ustanovení občanského zákoníku.

24. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě popřel důvodnost žalobních námitek a uvedl, že napadená ochranná známka byla řádně užívána

společností Level B production, s.r.o., na základě licenční smlouvy uzavřené s jejím vlastníkem (žalobcem), a to do konce srpna roku 2015, kdy byla ukončena smlouva o nájmu nebytových prostor, ve kterých se klub Fléda nacházel a stále nachází. Poté změnou subjektu, který tento klub provozoval, došlo i ke změně faktického uživatele napadené ochranné známky, kterým nově byla společnost FLEDA Company, s.r.o. Tato společnost napadenou ochrannou známkou nadále užívala, avšak ze žádných podkladů, na jejichž základě žalovaný rozhodoval, nevyplývá, že by získala jakýkoli souhlas s užíváním ochranné známky od žalobce, nebo že by oprávnění k jejímu užívání nabyla jiným způsobem (např. jako právní nástupce společnosti Level B production, s.r.o.). Žalobce ve správním řízení nepředložil žádný písemný souhlas s užíváním napadené ochranné známky, kterým by uděloval souhlas s jejím užíváním společnosti FLEDA Company, s.r.o., ode dne 1. 9. 2015, kdy tato společnost začala provozovat klub Fléda. Ze správního řízení dále vyplývá, že se žalobce o změně provozovatele klubu Fléda dozvěděl teprve na základě dokladů předložených navrhovatelem a svědčících o navrhovatelově užívání označení „Fléda“ od 1. 9. 2015. Žalobce pak začal argumentovat tím, že užívání napadené ochranné známky navrhovatelem lze považovat za užívání na základě licence udělené společnosti Level B production, s.r.o. Žalovaný má ale za to, že užívání označení „fléda“ společností FLEDA Company s.r.o., není odvozeno od licenční smlouvy uzavřené mezi žalobcem a společností Level B production, s.r.o., přestože tyto subjekty pojí shodná osoba jednatele (Bc. L. S.). Jedná se o dvě nezávislé obchodní korporace, které mají samostatnou právní osobnost (§ 20 a 118 občanského zákoníku), přičemž ve správním řízení nebylo prokázáno žádné právní nástupnictví mezi oběma společnostmi ani žádný právní (obchodní) vztah. Tvzení žalobce, že společnost Level B production, s.r.o., jako nabyvatel licence přenechala provozování klubu Fléda v průběhu roku 2015 společnosti FLEDA Company s.r.o., a to včetně užívání napadené ochranné známky „fléda“, nebylo nijak prokázáno. Navíc z bodu č. 3.3 licenčního ujednání mezi žalobcem a společností Level B production, s.r.o., vyplývá, že podlicenci na užívání napadené ochranné známky mohl nabyvatel poskytnout pouze s písemným souhlasem poskytovatele (žalobce). Žádný takový souhlas s poskytnutím podlicence k užívání napadené ochranné známky nebyl v rámci správního řízení předložen.

25. Pokud tedy žalobce neuzavřel se společností FLEDA Company s.r.o., licenční smlouvu, ani jí jiným způsobem neudělil prokazatelný souhlas s užíváním napadené ochranné známky, nelze než konstatovat, že užívání označení „fléda“ navrhovatelem (v období od 1. 9. 2015 do 12. 7. 2020) není nijak odvozené od žalobce či společnosti Level B production, s.r.o., a nemůže tak být považováno za řádné užívání napadené ochranné známky ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ. Žalobce tedy v rámci řízení o návrhu na zrušení napadené ochranné známky neunesl důkazní břemeno, neboť se mu na základě jím předložených důkazů nepodařilo prokázat řádné užívání předmětné ochranné známky s jeho souhlasem společnosti FLEDA Company s.r.o. Žalovaný v této souvislosti odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016 č. j. 9 A 216/2012 – 124, podle kterého k zachování napadené ochranné známky nepostačují důkazy, které vyvolávají pochybnost o řádném užívání napadené ochranné známky, ale je zapotřebí předložit skutečné a objektivní důkazy, které účinné a dostatečné užívání ochranné známky na příslušném trhu v rozhodném období pěti let před podáním návrhu prokazují bez jakýchkoliv pochybností.
26. K žalobní námitce poukazující na zásadu „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ žalovaný uvedl, že pro řízení o návrhu na zrušení napadené ochranné známky není právně významná skutečnost, že společnost FLEDA Company s.r.o., byla v tomto řízení navrhovatelem a zároveň subjektem, který předmětnou ochrannou známkou užíval neoprávněně, tedy bez

souhlasu jejího vlastníka (žalobce). Navrhovatelem v řízení o zrušení ochranné známky pro její neužívání může být jakákoli třetí osoba, jak s vazbami, tak bez obchodních či osobních vazeb na vlastníka takové ochranné známky. Důvodem možnosti zrušení ochranné známky ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ je zájem na tom, aby neužívané ochranné známky nezůstávaly dále v platnosti. Sám navrhovatel nemá ze zrušení napadené ochranné známky žádný přímý prospěch. Ten by teoreticky mohl mít v případě zapsání takto „uvolněné“ ochranné známky do rejstříku pro svoji osobu. Pokud by takový prospěch měl být vyvolaný jeho předchozím nepoctivým (protiprávním) jednáním, tak by tuto skutečnost mohl správní orgán posoudit (zohlednit) až v rámci případného řízení o návrhu na prohlášení takové ochranné známky za neplatnou z důvodu, že její přihláška nebyla podána v dobré víře.

27. K zohlednění žalobcem jmenovaných zásad zakotvených v občanském zákoníku žalovaný poznamenal, že řízení o návrhu na zrušení ochranné známky dle § 31a ZOZ je řízení správní, pro které se subsidiárně užije správní řád, a to i s ohledem na základní zásady uvedené v tomto předpise (§ 45 ZOZ). Z tohoto důvodu má žalovaný námitky žalobce poukazující na zásady uvedené v občanském zákoníku za irelevantní.
28. Ve vztahu k námitkám, v nichž žalobce argumentuje existencí liberačních důvodů, resp. řádných důvodů pro neužívání ochranné známky vlastníkem ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ, žalovaný upozornil na rozpor (protimluv) v rámci žalobních námitek, neboť žalobce na jednu stranu tvrdí, že napadenou ochrannou známku řádně užíval prostřednictvím společnosti FLEDA Company, s.r.o., a jí (patrně konkludentně) uděleného souhlasu, načež dále naopak uvádí, že existovaly řádné důvody, pro které předmětnou ochrannou známku řádně užívat nemohl. Žalovaný je toho názoru, že žalobcem uvedené skutečnosti nemohly představovat řádné důvody pro neužívání ochranné známky ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ. Nelze vyloučit, že společnost Level B production, s.r.o., přestala užívat napadenou ochrannou známku bez vědomí žalobce, avšak tato okolnost se automaticky nedá považovat za liberační důvod pro neužívání ochranné známky v rámci rozhodného období. K řádnému užívání napadené ochranné známky žalobcem (nebo s jeho souhlasem) by mělo docházet ve smyslu právní zásady „*vigilantibus iura scripta sunt*“. Tak však žalobce nepostupoval. Už obsah licenční smlouvy ze dne 1. 2. 2011, kterou uzavřel se společností Level B production, s.r.o., je v rozporu s tehdy účinným ustanovením § 508 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, které stanovilo obligatorní úplatnost takového smluvního ujednání. Předmětná licenční smlouva však v bodu č. 5.3 obsahuje ujednání, podle něhož si smluvní strany sjednaly, že se licence poskytuje bezúplatně. Tím se žalobce jako poskytovatel licence v rozporu se zákonem stanovenými náležitostmi licenční smlouvy o předmětech průmyslového vlastnictví vzdal možnosti přijímat úplatu či jinou majetkovou hodnotu od nabyvatele licence, čímž si sám ztížil i dohled nad řádným užíváním napadené ochranné známky. Ze správního řízení vyplynulo, že se společnost Level B production, s.r.o., dostala do finančních problémů, a proto ukončila provozování hudebního klubu Fléda, při jehož provozu a propagaci do konce srpna 2015 řádně užívala napadenou ochrannou známku. V případě úplatnosti předmětné licenční smlouvy by na základě neplacení licenčních poplatků mohl žalobce zjistit, že na základě finančních problémů společnosti Level B production, s.r.o., nebylo jejím prostřednictvím řádně pokračováno v užívání napadené ochranné známky. Žalovaný mohl jako řádný hospodář zjistit změnu provozovatele hudebního klubu Fléda a s ním související užívání shodného označení i jiným způsobem, například z webových stránek jmenovaného hudebního klubu nebo z označení této provozovny na příslušné adrese. Bylo věcí žalobce jakožto vlastníka ochranné známky (a záviselo na jeho vůli), aby si na základě souhlasu (licenční smlouvy) zajistil řádné užívání napadené ochranné známky jinou osobou.

Stejně tak záviselo na jeho vůli, jakým způsobem zajistí, aby měl povědomí o tom, že k řádnému užívání ochranné známky (trvání smlouvy) stále dochází. O možnost kontroly řádného užívání napadené ochranné známky se nedodržením podstatných náležitostí smluvního typu dle § 508 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku v tehdy účinném znění částečně připravil sám. Žalovaný uzavřel, že v předmětném případě žalobce neprokázal, že by došlo k naplnění liberačních důvodů pro řádné neužívání ochranné známky v rozhodném období ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ. Za řádný důvod pro neužívání ochranné známky lze považovat zejména okolnosti spočívající v objektivní nemožnosti danou známku užívat, nikoli v pouhém subjektivním omylu na straně vlastníka o tom, zda je či není předmětná ochranná známka řádně užívána. V daném případě má žalovaný rovněž za to, že nebyla naplněna podmínka plynoucí z rozsudku SDEU ve věci C-246/05, totiž že žalobcem deklarovaný důvod neužívání nebyl nezávislý na jeho vůli.

29. Žalovaný je tedy přesvědčen, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními ZOZ, správního řádu a dalších souvisejících právních předpisů.
30. V replice k vyjádření žalovaného žalobce předně odmítl, že by pro řízení o zrušení napadené ochranné známky byla právně bezvýznamná skutečnost, že společnost FLEDA Company s.r.o., záměrně způsobila neužívání napadené ochranné známky, jak tvrdí žalovaný. Žalobce opětovně poukázal na obecnou právní zásadu „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“, která i podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 100/2013-82 brání tomu, aby ten, kdo porušuje právo, se mohl tohoto svého protiprávního jednání dovolávat ve svůj prospěch. V daném případě k takové situaci došlo, neboť společnost FLEDA Company s.r.o., jako navrhovatel návrhu na zrušení neoprávněně napadenou ochrannou známku užívala bez souhlasu žalobce a bez jeho vědomí, čímž způsobila, že známka nebyla vlastníkem známky, respektive držitelem licence (společností Level B production s.r.o.) užívána. Žalovaný měl tuto skutečnost zohlednit ve svém rozhodnutí a měl návrh na zrušení napadené ochranné známky zamítnout. Minimálně měl uvedenou skutečnost považovat za liberační důvod ve smyslu § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ. V souladu s rozhodnutím SDEU ve věci sp. zn. C-246/05 je možno za liberační důvod považovat nejen skutečnost, která znemožňuje užívání známky, ale i skutečnost způsobující, že užívání známky ztrácí smysl. V této souvislosti žalobce poznamenal, že licenční smlouva uzavřená se společností Level B production s.r.o., byla uzavřena jako licenční smlouva výlučná. Pokud tak jednání pana L. S. a jeho společností Level B production s.r.o., a FLEDA Company s.r.o., vytvářelo navenek dojem, že známka je užívána v souladu s licenční smlouvou, vlastník známky svou známku ani jiným způsobem užívat nemohl, neboť by to bylo v rozporu s uzavřenou licenční smlouvou. Skutečnost, že společnost Level B production s.r.o., bez vědomí vlastníka známky přestala napadenou ochrannou známku užívat a namísto ní začala tuto známku užívat společnost FLEDA Company s.r.o., je skutečností nezávislou na vůli vlastníka známky. Jelikož ochranná známka byla nadále fakticky užívána pro klub Fléda, vlastník známky se domníval, že známka je řádně užívána v souladu s licenční smlouvou a jiné užívání známky ztrácelo smysl, neboť záměrem vlastníka známky bylo, aby známka byla užívána právě pro klub Fléda.
31. Žalobce rovněž odmítl tvrzení žalovaného, že porušil zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* tím, že uzavřel se společností Level B production, s.r.o., licenční smlouvu jako bezúplatnou, ačkoli obchodní zákoník č. 513/1991 Sb., tuto možnost neumožňoval. Pokud byla licenční smlouva mezi podnikateli v době účinnosti obchodního zákoníku uzavřena jako smlouva bezúplatná, jednalo se dle žalobce o smlouvu nepojmenovanou neboli inominátní podle § 269 odst. 2

obchodního zákoníku, podle něhož účastníci mohli uzavřít i takovou smlouvu, která nebyla upravena jako typ smlouvy. Uzavřená licenční smlouva tak v žádném případě nebyla uzavřena v rozporu se zákonem. Navíc sám žalovaný ve svém vyjádření potvrdil, že forma souhlasu není rozhodná a nemusí mít podobu písemné licenční smlouvy. Z uzavření bezúplatné licenční smlouvy tak nelze žádným způsobem dovozovat, že by žalobce porušil svou povinnost „*vigilantibus iura scripta sunt*“. Pokud by byla uzavřena licenční smlouva jako úplatná, nebylo by to žádnou zárukou toho, že by se žalobce z placení licenčních poplatků dozvěděl o změně provozovatele klubu. V situaci, kdy jediným vlastníkem a společníkem původního provozovatele klubu, společnosti Level B production, s.r.o., i nového provozovatele klubu, společnosti FLEDA Company s.r.o., byla tatáž osoba, a sice pan L. S., by panu S. nic nebránilo v tom, aby platil licenční poplatky i poté, kdy začala klub provozovat společnost FLEDA Company s.r.o.

32. Žalobce odmítl též argument žalovaného, že mohl jako řádný hospodář zjistit změnu provozovatele hudebního klubu Fléda a s ním související užívání shodného označení jiným způsobem, například z webových stránek hudebního klubu nebo z označení provozovny na příslušné adrese Z důkazů ve správním spise nevyplývá, že by na internetových stránkách klubu Fléda či na samotném klubu byly uvedeny informace o provozovateli klubu. Uvedená tvrzení žalovaného jsou tak nepodloženými spekulacemi. Z důkazů ve správním spise naopak vyplývá, že na propagačních materiálech klubu Fléda informace o provozovateli klubu uváděny nebyly. Jelikož klub Fléda fungoval po celou dobu bez přerušení a řídila ho tatáž fyzická osoba, která byla jediným jednatelem i společníkem jak společnosti Level B production, s.r.o., tak společnosti FLEDA Company s.r.o., neměl žalobce ani při návštěvě klubu možnost zjistit, že došlo ke změně provozovatele klubu.
33. Osoba zúčastněná na řízení se v písemném vyjádření k žalobě ze dne 6. 12. 2022 připojila k návrhu žalovaného na zamítnutí žaloby. Poukázala na to, že přihlašovatelem napadené ochranné známky bylo občanské sdružení Filmový klub Fléda, IČO: 265 31 844, které bylo jejím vlastníkem až do 29. 5. 2006. Toto občanské sdružení bylo v době podání přihlášky napadené ochranné známky provozovatelem brněnského hudebního a filmového klubu Fléda na adrese Brno, Štefánikova 24. Za Filmový klub Fléda jednal předseda R. T., dále pánové P. H. a J. S. Žalobce za Filmový klub Fléda nikdy nejednal. Od občanského sdružení Filmový klub Fléda žalobce nabyl napadenou ochrannou známku dne 29. 5. 2006, přestože klub Fléda nikdy neprovozoval, neměl pronajaté prostory, kde se klub Fléda dodnes nachází, ani nevystupoval v žádné ze společností, která byla vlastníkem či nájemcem předmětných prostor.
34. Žalobce sám nikdy napadenou ochrannou známku nepoužíval, ať již přímo či nepřímo, nevykonával žádné činnosti, kde by mohl ochrannou známku použít, ani k tomu neměl živnostenské oprávnění. Dne 30.11.2010 uzavřel licenční smlouvu, jejímž předmětem mělo být užívání napadené ochranné známky, se společností MRAKODRAB, a.s., nicméně ani tato společnost ochrannou známku nikdy neužívala a hudební klub pod tímto označením nikdy neprovozovala. Tato licenční smlouva byla ukončena k 1. 2. 2011. Stejně tak uzavření licenční smlouvy dne 1. 2. 2011 se společností Level B production s.r.o., bylo vedeno snahou prokázat užívání napadené ochranné známky, neboť žalobce si byl vědom toho, že ochrannou známku řádně neužívá. Osoba zúčastněná na řízení se o existenci této licenční smlouvy dozvěděla až v řízení o zrušení napadené ochranné známky, neboť smlouva nebyla zveřejněna v rejstříku Úřadu.

35. Osoba zúčastněná na řízení dále zdůraznila, že zákon ukládá vlastníkově povinnost svou ochranou známku řádně užívat. Vlastnictví ochranné známky totiž zakládá poměrně silná práva, přičemž je spravedlivé, aby tato práva mohl vymáhat pouze subjekt, který jeví o svou ochrannou známku skutečný zájem a využívá ji. Důkazní břemeno stran užívání ochranné známky leží na jejím vlastníkově. Z napadeného rozhodnutí je ale zřejmé, že žalobce předložil pouze jediný důkaz, který by mohl svědčit o užívání ochranné známky od 12.7.2015 do 12.7.2020 nabyvatelem licence, a to propagaci akce na facebooku.
36. Se žalobcem nelze souhlasit v tom, že to měl být nabyvatel licence, kdo ho měl upozornit na ukončení své podnikatelské činnosti. Řádný vlastník se musí o užívání své ochranné známky starat a nespolehat se na to, že v důsledku uzavření licenční smlouvy mu již žádné povinnosti neplynou.
37. Skutečnost, že žalobce nic nekonal a označení „fléda“ užívala osoba zúčastněná na řízení, nelze za situace, kdy byl žalobce až do podání návrhu na zrušení napadené ochranné známky přesvědčen o tom, že tuto známku užívá na základě licence společnost Level B production s.r.o., považovat za souhlas s užíváním ochranné známky.
38. Osoba zúčastněná na řízení dále podotkla, že žalobce se po podání návrhu na zrušení napadené ochranné známky snaží zabránit zrušení své ochranné známky tím, že *ex post* schvaluje užívání tohoto označení společností FLEDA Company s.r.o., vzápětí však namítá, že se jmenovaná společnost jeho užíváním dopustila protiprávního jednání.
39. Pokud se jedná o liberační důvody ospravedlňující neužívání ochranné známky, musí se jednat o vážné řádné důvody, nezávislé na vůli žalobce. Za takové lze považovat důvody, které jsou výsledkem okolností nezávislých na vlastníkově vůli, tedy např. vyšší moc, restriktce ze strany státních orgánů, protiimportní opatření apod. Žalobcem uváděné důvody však nelze akceptovat jako řádné důvody pro neužívání napadené ochranné známky, které by byly nezávislé na jeho vůli, popř. nebyly způsobeny jeho chybou či nedbalostí.
40. Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že vytvořila a výhradně spravuje internetové stránky na adrese www.fleda.cz, hradí náklady za hosting domény, kde jsou uváděny odkazy na plánované a uskutečněné akce, citace v médiích a užitečné odkazy. Kontaktní údaje jsou na společnost FLEDA Company s.r.o., a její zaměstnance. To, kdo je provozovatelem klubu Fléda, je uvedeno na vstupu do budovy i na každé vstupence, která je prodána.
41. Žalobce nemohl být dle přesvědčení osoby zúčastněné na řízení v dobré víře, že je napadená ochranná známka nadále užívána na základě licenční smlouvy. Insolvenční rejstřík je veřejný a může do něj kdokoli nahlížet, zahájení insolvenčního řízení je zveřejněno i v obchodním rejstříku. Skutečnost, že žalobce za 5 let nezjistil, že došlo k ukončení podnikání společnosti Level B production s.r.o., a k jejímu výmazu z obchodního rejstříku, nesvědčí o tom, že by jednal s péčí řádného hospodáře.
42. S ohledem na výše uvedené má osoba zúčastněná na řízení za to, že žalovaný v dané věci rozhodl v souladu se zákonem, když předtím řádně posoudil žalobcem navržené důkazy, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemné souvislosti. Závěr žalovaného, že žalobce v řízení neprokázal skutečné užívání napadené ochranné známky pro všechny výrobky a služby, pro které byla zapsána, má oporu v provedeném dokazování.
43. Při ústním jednání před soudem konaném dne 29. 6. 2023 žalobce odkázal na žalobu a repliku a ve stručnosti shrnul svou žalobní argumentaci. Vyzdvihl, že osoba zúčastněná na řízení svým úmyslným jednáním způsobila, že napadená ochranná známka nebyla užívána a

následně toho zneužila k podání návrhu na její zrušení. Sama tuto ochrannou známku užívala neoprávněně. Důkazy o užívání napadené ochranné známky ze strany osoby zúčastněné na řízení měl žalovaný na základě zásady „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ vyhodnotit jako důkazy prokazující její užívání se souhlasem žalobce. Žalobce má zároveň za to, že prokázal řádné důvody pro neužívání napadené ochranné známky. Uzavřel licenční smlouvu se společností Level B production, s.r.o., a spoléhal na to, že známka bude užívána nabyvatelem licence, protože on sám ji užívat nemohl. Věděl, že hudební klub je stále v provozu a až dodatečně zjistil, že je provozován jinou společností. Žalobce má za to, že na něm nelze požadovat, aby speciálním způsobem zjišťoval, že hudební klub provozuje jiný subjekt. Ztotožňuje se s názorem správního orgánu I. stupně, že užíváním napadené ochranné známky se souhlasem vlastníka bylo i její užívání ze strany osoby zúčastněné na řízení.

44. Žalovaný při jednání před soudem setrval na svém procesním požadavku na zamítnutí žaloby. Napadené rozhodnutí dle jeho názoru bylo vydáno v souladu se zákonem. Zdůraznil, že navrhovatelem zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání může být kdokoliv, a že je na vlastníkově ochranné známky, aby pak v řízení před žalovaným prokázal její užívání, případně existenci řádných důvodů pro neužívání. Žalobcem zmiňovaná zásada „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ se v tomto typu řízení neuplatňuje, protože se v něm nezkoumá poctivost navrhovatele, ale užívání ochranné známky jejím vlastníkem. V daném případě vyšlo najevo, že společnost Level B production, s.r.o., ukončila k 31. 8. 2015 nájem nebytových prostor, kde předtím provozovala hudební klub Fléda, a od tohoto okamžiku klub neprovozovala a napadenou ochrannou známku neužívala. Žalobcem bylo v řízení prokázáno pouze minimální užití napadené ochranné známky v rozhodném období. O tom, že napadenou ochrannou známku užívá osoba zúčastněná na řízení, žalobce vůbec nevěděl, a tudíž nemohlo jít o užívání s jeho souhlasem. Závěr správního orgánu I. stupně, že se ze strany osoby zúčastněné na řízení jednalo o odvozené užívání, byl nesprávný, protože nešlo o podlicenci či o užívání z titulu právního nástupnictví po společnosti Level B production, s.r.o. Řádnými liberačními důvody neužívání ochranné známky jsou ve smyslu judikatury SDEU toliko překážky nezávislé na vůli vlastníka. Musí se jednat o objektivní skutečnosti, mezi něž nepatří to, jakým způsobem si vlastník sjednal licenční smlouvu.
45. Osoba zúčastněná na řízení při jednání před soudem odkázala na své písemné vyjádření k věci samé a uvedla, že žalobce v řízení neunesl důkazní břemeno. Jeho jednání vykazuje rozpory, neboť na jednu stranu označuje užívání napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení za protiprávní a na druhou stranu takové jednání schvaluje. Žalobce nemohl být v dobré víře, že jeho ochranná známka je stále užívána na základě licenční smlouvy.
46. Soud při jednání zamítl návrhy žalobce na doplnění dokazování výpisy z obchodního rejstříku stran společností Level B production, s.r.o., a FLEDA Company, s.r.o., neboť tyto výpisy jsou součástí správního spisu, z něhož soud při posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí obligatorně vychází. Soud zamítl též žalobcův návrh na provedení důkazu jeho účastnickým výsledkem, jímž žalobce hodlal prokázat vztahy mezi ním a L. S., a neprovedl ani důkaz žalobcem předloženou listinou v rozsahu dvou stránek, která zachycuje obsah internetových stránek www.fleda.cz. Tuto listinu žalobce předložil k prokázání toho, že zde není uvedeno, kdo je provozovatelem hudebního klubu. Soud k těmto důkazním návrhům předně uvádí, že stojí-li napadené rozhodnutí na závěru žalovaného správního orgánu o neunesení důkazního břemene žalobcem, nemůže žalobce tento závěr v přezkumném soudním řízení zpochybňovat tím, že bude dodatečně navrhopovat provedení nových důkazů, které mohl uplatnit ve správním řízení, avšak neučinil tak. Řízení před soudem totiž nemůže

a ani nemá nahrazovat řízení před správním orgánem a vlastník napadené ochranné známky nemůže svoji liknavost v řízení o návrhu na její zrušení z důvodu neužívání zhojit až v řízení soudním. V opačném případě by byla zpochybňována samotná koncepce správního soudnictví, která je založena na přezkumu správních rozhodnutí. Neprovedení důkazu soudem na základě úvahy učiněné podle § 52 odst. 1 s.ř.s. proto může být odůvodněno též tím, že jej žalobce mohl a měl navrhnout již ve správním řízení (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014 č. j. 4 Afs 142/2014 – 22). Co se týče listiny zachycující obsah internetových stránek www.fleda.cz, soud nepřehlédl, že tato nezobrazuje kompletní internetové stránky www.fleda.cz, jež mají více „položek“ (mj. FLÉDA, PRESS, KONTAKTY aj.), a není tak způsobilá prokázat celý jejich obsah. K účastnickému výslechu žalobce lze pak odkázat nálezu ze dne 11. 11. 2003 sp. zn. II. ÚS 182/02, v němž Ústavní soud k § 131 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž upravuje důkaz výslechem účastníků pro občanské soudní řízení, mj. uvedl, že *„důkaz výslechem účastníka řízení není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ... ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží právě přednesy účastníka a jeho procesní úkony.“* Uvedené lze bezpochyby vztáhnout i na výslech žalobce jako účastníka v řízení před správním soudem, ale též na jeho případný výslech ve správním řízení. Soud na tomto místě uzavírá, že veškeré rozhodné skutečnosti ohledně (ne)užívání napadené ochranné známky měl žalobce uvést a zároveň také prokázat v řízení před žalovaným. Pokud tak neučinil, nemůže tuto svou nečinnost dodatečně napravit předkládáním nových důkazů v přezkumném soudním řízení.

47. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
48. Podle § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže ochranná známka nebyla po nepřetržitou dobu 5 let předcházejících podání návrhu na její zrušení řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody; k užívání, které bylo zahájeno, popřípadě v němž bylo pokračováno po pětiletém neužívání ochranné známky ve lhůtě 3 měsíců před podáním návrhu, se nepřihlíží, pokud přípravy pro započetí užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se vlastník dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh na zrušení ochranné známky.
49. Podle § 31a odst. 1 ZOZ Úřad vyrozumí vlastníka ochranné známky o návrhu na zrušení ochranné známky a stanoví mu lhůtu, ve které se může k návrhu vyjádřit, a v případě návrhu podle § 31 odst. 1 písm. a) předložit důkazy o řádném užívání. Úřad o návrhu rozhodne i v případě, že se vlastník k návrhu ve stanovené lhůtě nevyjádří.
50. Podle § 31a odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že existuje důvod zrušení uvedený v § 31, ochrannou známku zruší. Je-li důvod zrušení pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, Úřad ochrannou známku zruší v rozsahu těchto výrobků nebo služeb.
51. Podle § 13 odst. 3 ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018 užívání ochranné známky na základě licenční smlouvy (§ 18) a užívání kolektivní ochranné známky osobou, která má oprávnění ji užívat, se považuje za užívání vlastníkem.
52. Podle § 13 odst. 3 ZOZ ve znění účinném 1. 1. 2019 užívání ochranné známky se souhlasem vlastníka ochranné známky a užívání kolektivní a certifikační ochranné známky osobou, která má oprávnění ji užívat, se považuje za užívání vlastníkem.

53. Podle § 18 odst. 1 ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018 právo užívat ochrannou známku může být poskytnuto na základě licenční smlouvy uzavřené podle zvláštního právního předpisu pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla ochranná známka zapsána, nebo pro některé z nich. Licence může být poskytnuta jako výlučná nebo nevýlučná.
54. Podle § 18 odst. 3 ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018 licenční smlouva je účinná vůči třetím osobám zápisem do rejstříku; o zápis do rejstříku je oprávněna požádat kterákoli ze smluvních stran. Náležitosti žádosti o zápis licenční smlouvy do rejstříku týkající se údajů o účastnících řízení a údajů o ochranné známce stanoví prováděcí právní předpis.
55. Podle § 45 odst. 1 ZOZ nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení o ochranných známkách správní řád, s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, o ověřování úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států, o přerušení řízení, o lhůtách pro vydání rozhodnutí, o ochraně proti nečinnosti, dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí z důvodu ztráty možnosti odvolat se.
56. Podle § 508 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, licenční smlouvou k předmětům průmyslového vlastnictví opravňuje poskytovatel nabyvatele ve sjednaném rozsahu a na sjednaném území k výkonu práv z průmyslového vlastnictví (dále jen "právo") a nabyvatel se zavazuje k poskytování určité úplaty, nebo jiné majetkové hodnoty.
57. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
58. Před vlastním posouzením věci považuje soud za potřebné stručně shrnout unijní i tuzemská judikatorní východiska vážící se k neurčitému právnímu pojmu „řádné užívání ochranné známky“ a též k prokazování tohoto řádného užívání v řízení před žalovaným.
59. Aby bylo možné mít za to, že ochranná známka je řádně užívána, je nezbytné, aby byla užívána v souladu s její základní funkcí, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku nebo služby označených ochrannou známkou tím, že mu umožní tento výrobek nebo službu odlišit bez možnosti záměny od výrobku nebo služby, které mají jiný původ (srov. rozsudek SDEU ze dne 17. 10. 2019 ve věci C-514/18, *Landeskammer für Land-und Forstwirtschaft in Steiermark v. Schmid*, body 36 a 37). SDEU konstantně zdůrazňuje, že je třeba prokázat skutečné užívání ve spojení s výrobky nebo službami, pro které byla ochranná známka zapsána (k tomu viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. 2. 2007 ve věci T-256/04, *Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma RESPICUR*, bod 29). Posouzení toho, zda je ochranná známka užívána řádně, je třeba provést na základě souhrnu skutečností a okolností, které jsou způsobilé prokázat její skutečné obchodní využívání.
60. Důkazní břemeno ohledně řádného užívání ochranné známky během pěti let před podáním návrhu na její zrušení nese vlastník ochranné známky. To vyplývá primárně ze samotného ZOZ, jenž v § 31a odst. 1 ukládá Úřadu povinnost vyzvat vlastníka k předložení důkazů o řádném užívání, ale též z ustálené judikatury správních soudů. Nejvyšší správní soud v právní větě formulované k usnesení ze dne 3. 11. 2005, č. j. 7 A 73/2000-100 vyjádřil následující tezi: „Řízení je nutno vést tak, že správní orgán k návrhu majitele napadené známky provede navržené důkazy o tom, že známka užívána byla. Zdaří-li se takový důkaz, je popřena hypotéza normy a známka nebude vymazána. Neždaří-li se – a nejsou-li tu jiné důkazy správnímu orgánu známy,

kteřé by bylo možno provést – nese majitel napadené známky procesní odpovědnost za to, že správní orgán neměl možnost učinit zjištění svědčící pro zachování známky, a známka bude vymazána, ledaže majitel známky její neužívání řádně zdůvodní.“

61. Užívání ochranné známky nelze dokázat pomocí pravděpodobností nebo domněnek; je zapotřebí předložit skutečné a objektivní důkazy, které by účinné a dostatečné užívání ochranné známky na příslušném trhu pro zapsané výrobky či služby prokazovaly bez jakékoliv pochybnosti (viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. 1. 2011 ve věci T-382/08, *Vogue*, bod 22, shodně též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016, č. j. 9 A 216/2012-124).
62. V rámci posouzení věci samé soud nejprve považuje za nutné zdůraznit, že žalobce žádnou žalobní námitkou nezpochybnil skutkové zjištění žalovaného, že o užití napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., v rozhodné době pěti let předcházejících podání návrhu na její zrušení svědčí pouze jediný doklad (označený v napadeném rozhodnutí jako doklad č. 17), jenž prokazuje facebookovou propagaci akce „Jello Biafra and the Guantanamo school of medicine“ pořádané klubem Fléda dne 27. 8. 2015, a stejně tak ničím nezpochybnil ani závěr žalovaného, že takto prokázané užívání napadené ochranné známky není z hlediska jejího řádného užívání v relevantním období kvantitativně významné, a tudíž není způsobilé udržet zápis napadené ochranné známky v rejstříku.
63. Soud přisvědčuje žalovanému (a stejně tak i osobě zúčastněné na řízení), že žalobcova argumentace je do značné míry rozporná. Žalobce na jednu stranu označuje za nezákonný závěr žalovaného, že v řízení před správním orgánem neprokázal, že napadenou ochrannou známku v rozhodné době užíval, přičemž argumentuje tím, že jako *užívání* napadené ochranné známky *s jeho souhlasem* mělo být Úřadem vyhodnoceno též její užívání osobou zúčastněnou na řízení, zároveň však namítá existenci řádných důvodů pro *neužívání* napadené ochranné známky a její užívání osobou zúčastněnou na řízení označuje za *nepoctivé a protiprávní*. Tyto zjevné rozpory žalobcovy argumentace prokazují její nekonzistentnost a účelovost, jež je zjevně vedena snahou vyhnout se negativnímu důsledku v podobě zrušení napadené ochranné známky z důvodu jejího neužívání.
64. Žalobce nikdy v řízení před Úřadem netvrdil, že by napadenou ochrannou známku užíval on sám, a nečiní to ani v žalobě. Jeho argumentace (ponechá-li soud nyní stranou výše zmíněnou rozpornost) je založena na tom, že napadená ochranná známka byla v rozhodném období užívána, a to se souhlasem žalobce nejprve společností Level B production, s.r.o., a následně osobou zúčastněnou na řízení, a toto užívání napadené ochranné známky je podle § 13 odst. 3 ZOZ nutno považovat za užívání vlastníkem.
65. K užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., v době, kdy tato společnost provozovala brněnský klub Fléda, docházelo na základě licenční smlouvy uzavřené mezi žalobcem a jmenovanou společností dne 1. 2. 2011. Vzhledem k tomu, že tato smlouva postrádá jeden z obligatorních znaků licenční smlouvy k předmětům průmyslového vlastnictví, jímž je úplatnost (§ 508 odst. 1 obchodního zákoníku), nemůže se jednat o tento smluvní typ, ale „pouze“ o smlouvu nepojmenovanou (inominátní), uzavřenou podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Tato skutečnost však nemění nic na tom, že společnost Level B production, s.r.o., byla na jejím základě oprávněna užívat napadenou ochrannou známku, a že se tak dělo se souhlasem žalobce, jenž lze z této smlouvy dovodit.
66. Na tomto místě považuje soud za vhodné konstatovat, že žalovaný v napadeném rozhodnutí sám dovodil, že k tomu, aby bylo užívání ochranné známky považováno za užívání se

souhlasem vlastníka známky ve smyslu § 13 odst. 3 ZOZ, není zapotřebí uzavření platné licenční smlouvy. S odkazem na závazek vyplývající pro Českou republiku z čl. 19 odst. 2 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) žalovaný konstatoval, že požadavek užívání ochranné známky pouze na základě písemné (a registrované) licenční smlouvy v pravidlech této mezinárodní úmluvy obsažen není, a nelze tudíž připustit přísnější výklad ustanovení národního předpisu (ZOZ). Z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že tento výklad žalovaný aplikoval na ustanovení § 13 odst. 3 ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018, kdy měla napadenou ochrannou známku užívat společnost Level B production, s.r.o.

67. Užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., lze tedy i podle žalovaného považovat za užívání vlastníkem a přičíst jej samotnému žalobci. Předloženými důkazy bylo nicméně prokázáno toliko ojedinělé užití napadené ochranné známky jmenovanou společností v rozhodném období (k tomu viz výše), které k závěru o jejím řádném užívání, a tím i k udržení jejího zápisu v rejstříku nepostačuje.
68. Pokud jde o užívání napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení, žalobcem nebylo doloženo žádné smluvní ujednání mezi ním a osobou zúčastněnou na řízení, jež by se týkalo užívání napadené ochranné známky. Jinak řečeno, žalobce s osobou zúčastněnou na řízení o udělení souhlasu k užívání napadené ochranné známky nikdy nejednal. Z napadeného rozhodnutí, jakož i z tvrzení samotného žalobce plyne, že se o užívání napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení dozvěděl až poté, co osoba zúčastněná na řízení podala návrh na její zrušení z důvodu neužívání žalobcem. Již sama tato skutečnost dle názoru soudu brání tomu, aby bylo možné užívání napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení považovat za užívání, ke kterému docházelo se souhlasem žalobce. Souhlas vlastníka ochranné známky s jejím užíváním jiným subjektem musí být vědomý a adresný, tj. musí se upínat ke konkrétnímu subjektu, který má vlastníkovu ochrannou známku s jeho souhlasem užívat. Jinak řečeno, souhlas vlastníka ochranné známky s jejím užíváním nemůže *pro futuro* paušálně zahrnovat (i další) subjekty, o jejichž existenci a úmyslu užívat předmětnou ochrannou známku vlastník neví. Akceptace opačného názoru by vedla k absurdním závěrům jdoucím proti smyslu ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ, neboť by vlastníku, jenž svou ochrannou známku řádně neužívá, umožnila vyhnout se jejímu zrušení tím, že si „přisvojí“ dodatečně zjištěné užívání tohoto označení jiným subjektem, o kterém předtím vůbec nevěděl, s pomocí tvrzení, že se takovému užívání nebránil a vlastně s ním mlčky souhlasil, ať již předem či *ex post*. K této problematice se ostatně Městský soud v Praze vyjádřil již v rozsudku ze dne 3. 3. 2021 č. j. 18 A 48/2020 – 67, na který žalovaný v napadeném rozhodnutí přílehavě poukázal.
69. Obchodní společnosti Level B production, s.r.o., a FLEDA Company, s.r.o., jsou samostatné právnické osoby. Společnost FLEDA Company, s.r.o., tj. osoba zúčastněná na řízení, není právním nástupcem společnosti Level B production a v řízení před žalovaným též nebyla prokázána existence smluvního ujednání mezi těmito společnostmi, která by se týkala užívání napadené ochranné známky. K tomu je nutno podotknout, že podle „Licenční smlouvy“ ze dne 1. 2. 2011 uzavřené mezi žalobcem jako poskytovatelem licence a společností Level B production, s.r.o., jako nabyvatelem licence nebyl nabyvatel licence oprávněn bez písemného souhlasu poskytovatele poskytnout třetí osobě oprávnění tvořící součást licence, a stejně tak nebyl oprávněn bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele licenci postoupit třetí osobě, byť jen zčásti (body 3.3 a 3.4 smlouvy). Žalobce nikdy netvrdil, že by kdy společnosti Level B production, s.r.o., na základě její žádosti udělil písemný souhlas k poskytnutí

oprávnění tvořících součástí licence osobě zúčastněné na řízení či k postoupení licence ve prospěch osoby zúčastněné na řízení.

70. Tvzení žalobce, že „Licenční smlouvou“ ze dne 1. 2. 2011 uzavřenou se společností Level B production, s.r.o., vyslovil obecný souhlas s užíváním napadené ochranné známky pro provozování klubu Fléda do 1. 2. 2021, který dopadá i na její užívání osobou zúčastněnou na řízení, neodpovídá skutečnosti. Ve smlouvě předně není ani zmínka o tom, že by se užívání napadené ochranné známky omezovalo na činnosti nabyvatele licence související s provozováním hudebního klubu Fléda. Podle bodu 2.1 smlouvy byl nabyvatel licence oprávněn k užívání napadené ochranné známky na celém území ČR, přičemž podle bodu 3.2 smlouvy byl oprávněn licenci užívat bez jakýchkoliv omezení. Skutečnost, že oprávnění k užívání napadené ochranné známky na základě „Licenční smlouvy“ ze dne 1. 2. 2011 bylo uděleno výlučně společnosti Level B production, s.r.o., a žádnému jinému subjektu, pak plyne z výše zmíněných smluvních ujednání, podle kterých nebyl nabyvatel licence oprávněn bez písemného souhlasu poskytovatele poskytnout třetí osobě oprávnění tvořící součást licence, a stejně tak nebyl oprávněn bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele licenci postoupit třetí osobě. Podle bodu 2.2 smlouvy byla navíc licence nabyvateli poskytnuta jako výlučná, takže ani žalobce jakožto poskytovatel nebyl oprávněn napadenou ochrannou známkou sám využívat.
71. Soudu v této souvislosti nezbyvá než zopakovat, že souhlas vlastníka ochranné známky s jejím užíváním jiným subjektem musí být vědomý a adresný, tj. musí se upínat ke konkrétnímu subjektu, který má vlastníkovu ochrannou známkou s jeho souhlasem užívat.
72. Žalobcem akcentované personální propojení společností Level B production, s.r.o., a FLEDA Company, s.r.o., spočívající v tom, že v obou společnostech jako jednatel figuruje L. S., nemůže nijak ovlivnit závěr o samostatnosti těchto dvou obchodních společností. Z toho, že obě obchodní společnosti mají totožného jednatele, nelze v žádném případě dovozovat, že by se souhlas k užívání napadené ochranné známky, který žalobce prostřednictvím „Licenční smlouvy“ ze dne 1. 2. 2011 udělil společnosti Level B production, s.r.o., vztahoval i na osobu zúčastněnou na řízení, popř. též na jiné subjekty, v nichž L. S. vykonával funkci jednatele (podle obchodního rejstříku je také jednatelem obchodní společnosti VIA HOSTEL s.r.o., IČO: 29256089, se sídlem Brno, Panská 362/11).
73. K tomu soud pouze na okraj dodává, že v době uzavření „Licenční smlouvy“ ze dne 1. 2. 2011 nebyl L. S. jediným jednatelem společnosti Level B production, s.r.o., o čemž svědčí mj. skutečnost, že za jmenovanou společnost tuto smlouvu se žalobcem uzavřel jiný její jednatel (P. H.).
74. Je obecně známou skutečností, že provozovatelem konkrétního podniku (zde hudebního klubu) nemusí být napořád jeden a tentýž subjekt. Jinak řečeno, v průběhu času dochází nejrůzněji ke změně v osobě provozovatele podniku, ať již z nejrůznějších příčin. Nový provozovatel podniku, jehož jméno si u veřejnosti získalo dobrou pověst, se často rozhodne toto jméno zachovat, a pokračovat tak v tradici provozování podniku se stejným jménem. Skutečnost, že v Brně i po 1. 9. 2015 nadále fungoval hudební klub Fléda, tudíž žalobci nezaručovala, že jeho provozovatelem je stále společnost Level B production, s.r.o. Žalobcem tvrzené příležitostné návštěvy klubu, to, že byl o konání produkcí v tomto klubu po uvedeném datu informován prostřednictvím médií, jakož i to, že budova, kde klub sídlil, byla nadále označena nápisem „FLÉDA“, jsou tudíž skutečnosti, jež nemohly založit dobrou víru žalobce, pokud jde o osobu provozovatele hudebního klubu.

75. Z výše popsaných důvodů shledal soud neopodstatněným tvrzení žalobce, že užívání napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení při provozování brněnského hudebního klubu Fléda je nutno považovat za užívání této ochranné známky se souhlasem žalobce jakožto jejího vlastníka. Žalobce zkrátka osobě zúčastněné na řízení žádný souhlas k užívání napadené ochranné známky neudělil, a na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani jím opakovaně zmiňovaná zásada „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“.
76. Bylo na žalobci jakožto vlastníku napadené ochranné známky, aby se pravidelně ujistil o tom, že společnost Level B production, s.r.o., řádně užívá napadenou ochrannou známku během celé doby, na kterou byla „Licenční smlouva“ ze dne 1. 2. 2011 uzavřena. Uvedené platí tím spíše, že ve smlouvě byla licence jmenované společnosti poskytnuta jako výlučná a žalobce se výslovně zavázal k tomu, že ani on jakožto poskytovatel licence není sám oprávněn napadenou ochrannou známku využívat (bod 2.2 smlouvy). Zcela nepochybně bylo v možnostech žalobce, aby v rozumných časových intervalech kontaktoval společnost Level B production, s.r.o., a vyzval ji k tomu, aby mu věrohodným způsobem doložila, jakým způsobem a v jakém rozsahu předmět licence, tj. napadenou ochrannou známku, užívá. Z průběhu řízení před žalovaným je ale zřejmé, že žalobce v rozhodné době naznačeným způsobem nepostupoval, neboť v opačném případě by musel zjistit, že společnost Level B production, s.r.o., není provozovatelem hudebního klubu Fléda a napadenou ochrannou známku při své podnikatelské činnosti neužívá, již v závěru roku 2015 a nikoliv až v polovině roku 2020 z návrhu na zrušení napadené ochranné známky podaného osobou zúčastněnou na řízení. Dle názoru soudu žalobce jako vlastník napadené ochranné známky jednal v rozporu se zásadou „*vigilantibus iura scripta sunt*“, jestliže v rozhodném období dostatečně nekontroloval (ne)užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o.
77. Také skutečnost, že licence k užití napadené ochranné známky byla žalobcem společností Level B production, s.r.o., poskytnuta bezúplatně, objektivně přispěla k tomu, že se žalobce včas nedozvěděl o tom, že provozovatelem hudebního klubu Fléda již není společnost Level B production, s.r.o. Pokud by licenční smlouva byla v souladu s § 508 odst. 1 obchodního zákoníku uzavřena jako úplatná, společnost Level B production, s.r.o., by s velkou pravděpodobností sama vyrozuměla žalobce o tom, že již hudební klub Fléda neprovozuje a napadenou známku s ohledem na tuto skutečnost nadále neužívá, neboť v takovém případě by neměla důvod k dalšímu placení licenčních poplatků. Lze též důvodně předpokládat, že v případě finančních problémů na straně společnosti Level B production, s.r.o., by došlo k prodloužení s placením licenčních poplatků, což by žalobci signalizovalo změnu situace.
78. Žalobci měly změnu situace, pokud jde o osobu provozovatele hudebního klubu Fléda, indikovat i veřejně dostupné zápisy v obchodním rejstříku, podle nichž bylo vůči společnosti Level B production, s.r.o., v dubnu 2019 zahájeno insolvenční řízení, a ještě v červnu téhož roku byl na její majetek prohlášen konkurs. Ani tato skutečnost nicméně žalobce nevyburcovala k jakémukoliv projevu zájmu o to, zda společnost Level B production, s.r.o., napadenou ochrannou známku při výkonu své podnikatelské činnosti užívá.
79. Naprosto nelze souhlasit s názorem žalobce, že o změně provozovatele klubu se mohl dozvědět pouze z nové nájemní smlouvy uzavřené mezi osobou zúčastněnou na řízení a vlastníkem nemovitosti, v níž se klub nachází. Žalobce mohl zjistit i prostým písemným dotazem adresovaným společnosti Level B production, s.r.o., zda je to právě ona, kdo nadále provozuje hudební klub Fléda. Takový dotaz (spojený s výzvou k prokázání řádného užívání napadené ochranné známky) žalobce mohl a měl s ohledem na dobu poskytnutí „licence“ činit v pravidelných intervalech, a pokud by na něj neobdržel patřičnou odpověď,

signalizovalo by mu to, že s užíváním napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o., není něco v pořádku. Žalobce však naznačeným způsobem nepostupoval; v řízení před žalovaným ničím nedoložil, že by ohledně užívání napadené ochranné známky se společností Level B production, s.r.o., jakkoliv komunikoval.

80. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobce, že na jednání L. S. a osoby zúčastněné na řízení je třeba aplikovat právní zásadu „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“. Je zapotřebí zdůraznit, že předmětem řízení o návrhu na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání vlastníkem není posouzení poctivosti jednání navrhovatele při podání návrhu, ani posouzení oprávněnosti užívání téhož označení navrhovatelem, ale výlučně posouzení toho, zda vlastník napadené ochranné známky tuto v rozhodném období řádně užíval pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, popř. toho, zda existují řádné důvody pro její neužívání vlastníkem. Návrh na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání vlastníkem podle § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ může podat kdokoli. I v případě, že je návrhu vyhověno a Úřad rozhodne o zrušení ochranné známky, nemá z tohoto rozhodnutí navrhovatel žádný prospěch. Jediným přímým důsledkem takového rozhodnutí je totiž skutečnost, že předmětné označení nemá nadále statut ochranné známky, a její dosavadní vlastník tak nemůže uplatňovat práva z ochranné známky stanovená zákonem.
81. Pokud žalobce v této souvislosti argumentuje přihláškou totožného označení jako ochranné známky, kterou po vydání napadeného rozhodnutí podala osoba zúčastněná na řízení, jedná se o odkaz na jiné, zcela samostatné řízení, které s nyní projednávanou věcí souvisí jen okrajově a se zákonností napadeného rozhodnutí nesouvisí vůbec. Výsledek řízení o návrhu na zrušení ochranné známky totiž nijak nezávisí na tom, zda subjekt, jenž toto řízení svým návrhem inicioval, v budoucnu podá přihlášku totožného označení jako „své“ ochranné známky a zda s touto přihláškou uspěje. Jedinou relevantní skutečností, jež má vliv na výsledek řízení o návrhu na zrušení ochranné známky, je unesení důkazního břemene ohledně řádného užívání napadené ochranné známky, popřípadě prokázání existence řádných důvodů pro její neužívání, přičemž důkazní břemeno v tomto směru tíží výlučně vlastníka. Vzhledem k uvedenému je bezpředmětné zabývat se v řízení o návrhu na zrušení napadené ochranné známky motivací navrhovatele (osoby zúčastněné na řízení) či zkoumáním poctivosti jeho jednání, neboť tyto okolnosti nejsou předmětem řízení a pro rozhodnutí žalovaného v návrhovém řízení nemají žádný význam. Zbývá dodat, že obvyklou motivací navrhovatele zrušení určité ochranné známky je dosáhnout stavu, kdy napadené označení, které jeho vlastník řádně neužívá, nebude nadále chráněno jako ochranná známka, aby si jej mohl sám přihlásit k ochraně jako vlastní ochrannou známku. Na takovém počínání nelze v žádném případě spatřovat nic nepoctivého či rozporného s dobrými mravy, neboť se jedná o adekvátní a právem předvídanou reakci třetí osoby na zjištění, že předmětné označení není svým vlastníkem řádně užíváno, a neplní tak základní funkci ochranné známky.
82. Žalobce ničím neprokázal své tvrzení, že osoba zúčastněná na řízení svým jednáním spočívajícím v provozování hudebního klubu Fléda (záměrně) vyvolávala navenek dojem, že napadená ochranná známka je nadále užívána společností Level B production s.r.o. Soud nespatřuje jediný rozumný důvod, proč by osoba zúčastněná na řízení měla navenek po dobu několika let předstírat, že hudební klub místo ní provozuje jiná obchodní společnost. Skutečnost, že žalobce nezjistil změnu v osobě provozovatele hudebního klubu a žil více jak pět let v omylu, že hudební klub Fléda provozuje (a napadenou ochrannou známku užívá) společnost Level B production s.r.o., ačkoliv tomu tak od 1. 9. 2015 nebylo, je nutno přičíst

výhradně k tíži žalobce, neboť se jedná o důsledek jeho pasivity při kontrole užívání napadené ochranné známky.

83. Žalobce nemůže uspět ani s námitkou, že osoba zúčastněná na řízení se nemůže domáhat zrušení napadené ochranné známky z důvodu jejího neužívání, protože jej sama způsobila svým protiprávním jednáním. Jak již bylo soudem konstatováno shora, návrh na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání vlastníkem může podle ZOZ podat kdokoli, tedy i osoba zúčastněná na řízení. Užívání či neužívání ochranné známky je primárně věcí jejího vlastníka. Právě on má podle § 8 odst. 1 ZOZ výlučné právo (a současně také povinnost) řádně užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Pokud tak nečiní, jde jen a pouze o jeho nečinnost, jejíž negativní důsledky nemůže svalovat na druhé. Zásada „*nemo turpitudinem suam allegare potest*“ s tím vůbec nesouvisí, nehledě k tomu, že její aplikace v daném případě nepřichází v úvahu, protože výsledkem vyhovění návrhu na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání vlastníkem není prospěch navrhovatele (k tomu viz výše).
84. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že žalobce v řízení neprokázal ani existenci řádných důvodů pro neužívání napadené ochranné známky v rozhodném období. Obecně lze souhlasit s tím, že jednání pana L. S. a společnosti FLEDA Company s.r.o., bylo nezávislé na vůli žalobce. Se společností Level B production, s.r.o., však žalobce poutal smluvní vztah založený „Licenční smlouvou“ ze dne 1. 2. 2011. Na žalobci jako vlastníku napadené ochranné známky a výlučně na jeho vůli bylo, aby se pravidelně ujistil o plnění smluvních povinností ze strany tohoto nabyvatele licence, aby jej v přiměřených časových intervalech kontaktoval a vyzval k doložení toho, jakým způsobem a v jakém rozsahu napadenou ochrannou známku užívá. Žalobce tak mohl činit bez ohledu na to, že nebyl vlastníkem nemovitosti, v níž se hudební klub Fléda nacházel, a že nevěděl o uzavření nové nájemní smlouvy mezi společností FLEDA Company s.r.o., a vlastníkem předmětné nemovitosti. Není tedy pravdou, že se žalobce fakticky nemohl dozvědět o tom, že napadená ochranná známka přestala být (společností Level B production, s.r.o.) užívána. K získání této informace stačil – zjednodušeně řečeno – jediný prostý dotaz žalobce adresovaný v rozhodném období jmenované společnosti.
85. Jak již bylo soudem konstatováno shora, samotná existence (trvání) hudebního klubu Fléda, povědomí žalobce o konání produkcí v tomto klubu ani příležitostné žalobcovy návštěvy klubu nemohly založit dobrou víru žalobce, že provozovatelem hudebního klubu je stále společnost Level B production, s.r.o., s níž uzavřel licenční smlouvu ohledně užívání napadené ochranné známky.
86. Překážkou, která v projednávané věci způsobila neužívání ochranné známky žalobcem jakožto jejím vlastníkem, bylo žalobcovo mylné přesvědčení o užívání napadené ochranné známky společností Level B production, s.r.o. Toto přesvědčení bylo důsledkem žalobcovy liknavosti spočívající v neprovádění náležité kontroly, zda společnost Level B production, s.r.o., v rozhodném období napadenou ochrannou známku skutečně užívá. Provádění takové kontroly bezpochyby záviselo na vůli žalobce; ten však tuto vůli evidentně neměl a navenek ji nijak neprojevil, ač tak mohl bez obtíží učinit. Odkaz žalobce na závěry rozhodnutí SDEU ve věci sp. zn. C-246/05 tudíž soud neshledal důvodným, protože žalobcem tvrzená překážka, která mu zabránila v užívání napadené ochranné známky, nebyla nezávislá na jeho vůli. Tato překážka by vůbec nenastala, pokud by žalobce prováděl dostatečně pečlivou kontrolu užívání napadené ochranné známky subjektem, kterému to smluvně umožnil. Soud se v tomto směru ztotožňuje s názorem žalovaného, že jen na vůli žalobce záviselo, jakým

způsobem si zajistí, aby měl povědomí o tom, že za trvání „Licenční smlouvy“ smlouvy stále dochází k řádnému užívání napadené ochranné známky.

87. Námitky, v nichž žalobce namítl rozpor napadeného rozhodnutí s některými základními zásadami občanského zákoníku, jsou neopodstatněné již proto, že řízení o návrhu na zrušení napadené ochranné známky z důvodu jejího neužívání vlastníkem není řízením občanskoprávním, ale správním řízením, pro které platí ZOZ a v souladu s § 45 odst. 1 ZOZ subsidiárně správní řád. Aplikace žalobcem zmiňovaných ustanovení občanského zákoníku na vrchnostenské rozhodování žalovaného o návrhu osoby zúčastněné na řízení na zrušení napadené ochranné známky již proto nebyla na místě. Soud k tomu dodává, že žalobce ve snaze uměle naroubovat jím zmiňované základní občanskoprávní zásady na jednání osoby zúčastněné na řízení přehlíží zásadní skutečnost, a sice že předmětem řízení v nyní projednávané věci nebylo posuzování poctivosti jednání osoby zúčastněné na řízení spočívajícího v užívání napadené ochranné známky žalobce či v následném podání přihlášky totožné známky, ale výlučně to, zda on jako vlastník napadené ochranné známky tuto v rozhodném období řádně užíval či nikoliv, a popř. zda na jeho straně existovaly řádné důvody pro neužívání napadené ochranné známky. Následek v podobě zrušení napadené ochranné známky z důvodu jejího neužívání ZOZ v žádném ze svých ustanovení nečiní závislým něčí vědomosti. Napadené rozhodnutí rovněž není zbudováno na tom, že by žalovaný zpochybňoval povahu nebo platnost jednání osoby zúčastněné na řízení. Podání návrhu na zrušení napadené ochranné známky osobou zúčastněnou na řízení rozhodně nelze kvalifikovat jako zjevné zneužití práva. Jak již bylo soudem uvedeno výše, tento návrh může podle ZOZ podat v podstatě kdokoli a ani osobě zúčastněné na řízení v tom nelze jakkoliv bránit. Výsledek řízení, jenž bylo jejím návrhem iniciováno, závisel výhradně na tom, zda žalobce prokáže řádné užívání napadené ochranné známky v rozhodném období, popř. zda prokáže existenci řádných důvodů jejího neužívání. Zrušení napadené ochranné známky je důsledkem toho, že žalobce důkazní břemeno, které jej ohledně prokázání těchto skutečností tížilo, neunesl.
88. Vzhledem k tomu, že soud nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, prvním výrokem rozsudku žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
89. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
90. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí

doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 29. června 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu